

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA

2021.AUGUSZTUS

*„Gyümölcseikről ismeritek meg őket. Tüskebokrorról szednek-e szőlőt, vagy bogáncskóróról fügét?
Így minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a rossz fa pedig rossz gyümölcsöt terem.
Nem hozhat a jó fa rossz gyümölcsöt, a rossz fa sem hozhat jó gyümölcsöt.
Amelyik fa nem terem jó gyümölcsöt, azt kivágják, és tűzre vetik.
Tehát gyümölcseikről ismeritek meg őket.”*

Máté 7, 16-20

A TARTALOMBÓL:

**MEGEMLÉKEZÉS
DR HODOSY IMRE
PÜSPÖK
HALÁLÁNAK 25.
ÉVFORDULÓJÁN
BÁCSFEKETEHEGYEN**

A TARTALOMBÓL: Budapesti fiatalok Maradékon

NYÁR

Túrmezei Erzsébet

Uram, áldalak a nyárban.
 Aranykalászos határban
 száll most hálával teli
 trónusod elé az ének,
 tűzéért a nap hevének,
 mert a szemet érleli.
 Esőcseppek záporáért,
 hajnalok hűs harmatáért,
 mindenért az ég alatt
 vigassággal áldalak.

Friss vetés, szép zöld ígéret
 magot hozott és megérett,
 s amint lengeti a szél,
 zizegő, szelíd szavával,
 hitet tevő himnuszával
 nagy jóvótodról beszél.
 Boldog, aki érti, hallja,
 s míg aratni indul karja,
 miközben rend rendre dül,
 Téged dicsér egyedül.

Minden kicsiny búzaszemben
 térdre kényszerítesz engem,
 csodatevő Istenem.
 Kezed odatette áldva
 a nyár gazdag asztalára
 mindennapi kenyerelem.
 S asztalán a keresztfának
 Fiadat is odaszántad,
 hogy benne legyen nekünk
 kenyerelem és életünk.

5Amikor imádkoztok, ne legyetek olyanok, mint a képmutatók, akik szeretnek a zsinagógákban és az utcasarkokon megállva imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony mondom nektek: megkapják jutalmukat.
 6Te pedig amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál

Atyádhoz, aki rejtve van; a te Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megjutalmaz majd téged.

7Amikor imádkoztok, ne szaporítsátok a szót, mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy bőbeszédűségükért hallgattatnak meg.

8Ne legyetek tehát hozzájuk hasonlók, mert tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, még mielőtt kérnétek tőle.

9Ti azért így imádkozzatok: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, 10jőjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is;

11mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, 12és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; 13és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Máté 6, 5-13

TARTALOMJEGYZÉK:

HÁZI ÁHITAT.....	3
AZ IGE MELLETT	9
GYŰLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL.....	12
Bácsfeketehegy.....	12-14
Újvidék.....	15-17
Maradék.....	18
GONDOLATÉBRESZTŐ.....	19

CIP - Katalogizacija u publikaciji
 Biblioteka Matice srpske, Novi Sad
 275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztyén
 Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Halász Béla -
 1. évf., 1. sz. (1966)- . - Bácsfeketehegy :
 Szerbiai Református Keresztyén Egyház, 1966- . - Ilustr. ; 30cm
 Mesečno
 ISSN 2217-7574
 COBISS.SR-ID 19120130

Bibliaolvasó kalauz

HÁZI ÁHÍTATOK

2021. Augusztus

- 1** **VASÁRNAP•** **BOGLÁRKA,** **BOGLÁR** **1Kir 17**
 A Baal-hívő Ahábnak ítéletet hirdet, és bizonyosságot tesz Illés az élő Istenről, majd csodás történetek következnek Izráel Urának őrző, gondviselő szeretetéről. Először hollók és patak táplálják Illést, majd egy idegen, sareptai asszony válik az Úr eszközévé. Harmadszor az asszony fia kap új életet, s teszi ez egyértelművé, hogy Illés Isten embere. Mi is bátran álljunk ki hitet tenni az élő Istenről, és merjük életünket, ellátásunkat, szereteteinket, mindennapi gondjainkat az ő kegyelmére bízni.
Mk 6,7–13
- Imádkozzunk** azokért a testvéreinkért, akik úgy érzik, nincs reménységük, akiknek a mi imánk lehet az út az életbe való visszatéréshez.
- 2** **HÉTFŐ•** **LEHEL,** **ÖZSÉB** **1Kir 18,1–19**
 Óbadjá erőtlenségét az győzi le, amikor Illés a Seregek élő Urára hivatkozik. Bennünk is sokszor hiába van jószándék, tettekeszség, mint volt Óbadjában – akinek a neve azt jelenti, Isten szolgálja –, ha újra és újra diadalmaskodik felettünk a félelem. Egyedül a Seregek Ura képes ezt kiűzni belőlünk, és felvértezni minket, hogy bármilyen helyzetben ki merjünk állni mellette, abban a biztos tudatban, hogy ő mellettünk áll.
Mk 6,14–29
- 3** **KEDD•** **HERMINA,** **KIRA,** **TEA** **1Kir 18,20–46**
 „**Meddig sántikáltok még kétfelé? Ha az Úr az Isten, kövessétek őt...**” (21). Mindennél aktuálisabb ma Illés kérdése. Jellemző ránk is, hogy adunk egy kicsit ide, meg egy kicsit oda. El-eljárunk istentiszteletre, de ugyanolyan, ha nem nagyobb lelkesedéssel szánjuk magunkat okkult dolgoknak, „valamelyik majd csak bejön” alapon. Isten egyértelmű kiállást vár tőlünk. Ha az Úr oltárán áldozunk, megtapasztalhatjuk, hogy ő valós, élő feleletet ad kérdéseinkre, életünkre. Az ő tüze képes megtisztítani és visszafordítani tévutainkról, s akkor végre mi is hirdetjük arca borulva: „**Az Úr az Isten!**” (39).
Mk 6,30–44
- 4** **SZERDA•** **DOMONKOS,** **DOMINIKA** **1Kir 19,1–8**
 Illés mélységbe zuhan. Hiába volt a sok csoda, kimerült, fél. Eljut erre a pontra Jób is, Jézus is megtapasztalja. Isten tetteit nem mi befolyásoljuk. Teréz anya így sóhajtott fel: „Tudom, hogy az Úr nem rak rám olyan terhet, amivel ne tudnék megbirkózni. Néha azért azt kívánom, hogy bárcsak ne bízna meg bennem ennyire.” Isten azonban nem hagyja a mélységben prófétáját. Megerősíti testben és lélekben, hogy az ereje felett való feladatot is teljesíteni tudja. Akármekkora az elkeseredésünk, Isten pontosan tudja, hogyan emeljen fel bennünket.
Mk 6,45–56
- 5** **CSÜTÖRTÖK•** **KRISZTINA,** **KRISZTA** **1Kir 19,9–21**
 Illés az Isten hegyére menekül, az Úr pedig megszólítja őt. Míg korábban sokszor találkozhattunk a tűzben, viharban, szélben megjelenő Istennel, most halk és szelíd hangon szól Illéshez. Amikor lelkünket kiüresítve, csendben imádkozva figyelünk, akkor meghallhatjuk mi is Isten hangját és kérdését: „**Mit csinálsz itt...?**” (13). Vajon tudunk-e

úgy felelni, mint Illés: „**Sokat buzgólkodtam az Úrért, a Seregek Istenéért...**” (14). Ha hittel állunk elé, egyértelműen kijelöli életünk következő feladatát, elhívását. „Csak légy egy kissé áldott csendben!” (RÉ 274).

Mk 7,1–23

6
PÉNTEK•
BERTA,
BETTINA

1Kir 20,1–22

Benhadad Aháb trónját akarja. Isten pedig, annak ellenére, hogy népe hűtlen volt hozzá, és Aháb az uralkodó, nem mond le az ő választottairól. Prófétát küld nekik ismét, hogy támogassa őket. Üzenete bizonyítja mindenekfeletti szeretetét, és egyben újabb bizonyág Ahábnak, hogy Izráel Istene az Úr (13), s egyedül ő tud segíteni, megszabadítani. A próféta a győzelem után felhívja Aháb figyelmét a megértésre és a belátásra. Nekünk is sokszor erre lenne szükségünk...

Mk 7,24–30

7
SZOMBAT•
IBOLYA,
AFRODITÉ

1Kir 20,23–43

Emberi nézőpontból Izráel népének semmi esélye nem lehetett az arámi sereggel szemben. A történet azonban rávilágít az Úr mindenhatóságára. Izráel Istene nem a kor egyik kis területi istene, aki akár földrajzilag, akár hatalmában korlátozott lenne, hanem ő az Úr. Az ellenség súlyos veresége megmutatja, hogy a csodálatos segítség még egy nagyra tartott királyt is képes földönfutóvá és bűnbánóvá tenni. Mikor lehetetlennek tűnő helyzetbe kerülünk, számtalan példát mutat számunkra a Szentírás, hogy Istenben bízva a győzelem vár reánk.

Mk 7,31–37

8
VASÁRNAP•
LÁSZLÓ,
ESZMERALDA

1Kir 21,1–16

Mindannyian ragaszkodunk valamihez: Aháb az álmai megvalósulásához, a királynő a saját igazához bármi áron is, akár hatalmi szóval, akár hazug tanúk állításával, gyilkossággal. Nábót az Úr törvényének megtartását tartja szem előtt, s így az ősei örökségét. Az Úr szavának komolyan vétele Nábótnak az életébe került, nekünk talán lemondásba vagy hátrátételbe. Érdemes mérlegelni: még ha szívemet és mindenemet égő hálaáldozatul az Úrnak szánom, a szeretetem akkor is csak viszonszeretet.

Mk 8,1–10

Imádkozzunk gyermek- és ifjúsági csendeshetek, és táborok áldásáért.

9
HÉTFŐ•
EMŐD

1Kir 21,17–29

A Szentírás úgy mutatja be Istenünket, mint aki Úr, s kézben tart mindent. Ugyan félrevezeti Jezábel Ahábot, s így a király mind a családját, mind a népét istentelenségbe viszi. Mivel Istent nem lehet megcsúfolni, ki mit vet, azt aratni is fogja (Gal 6,7), így hangzik az ítélet Aháb és mindenki élete fölött. Amikor azonban Aháb megalázkodott, az Úr egy időre felfüggesztette ítéletét. Milyen jó, hogy a mi bűneinkért Krisztus az áldozatában teljesen eleget tett, s ezért nem időleges, hanem teljes a kegyelem.

Mk 8,11–21

10
KEDD•
LŐRINC

1Kir 22,1–28

A prófétai hivatás: veszélyes. Vannak, akik a prófétáktól rendelni akarnak: jót és áldást az Úr nevében. Vannak próféták, akik eladják ehhez magukat. Az Úr szavát keresni nem könnyű, néha legyintenek ránk, akadékoskodónak tarthatnak érte, de akkor is képviselhetjük, ha sokan ellene mondanak. A jövő, az ítélet és a kegyelem az ő kezében van. Én vállalom-e – akár sokakkal szemben is – az Úr szavát?

Mk 8,22–26

11
SZERDA•
ZSUZSANNA

1Kir 22,29–40

Élettörténete végéhez érve elmondható, Aháb ötletes ember volt: a gazdag szomszéd király lányát vette feleségül; bálványokat állított, s imádta, mint a környező népek; városokat épített, sőt magának elefántcsontból palotát, még álruhát is öltött a csatában. Ezek azonban

az Úr ítéletét hozták rá. Hiába fordult szembe a prófétákkal, ez az út csak egyre messzebb juttatta őt az Úrtól. A „találomra kilőtt íj”-ban, s következményeiben beteljesedik fölötte a prófécia.

Mk 8,27–9,1

12
CSÜTÖRTÖK• KLÁRA,
LETÍCIA

1Kir 22,41–54

Mai igénk két király életét foglalja össze röviden, akik szüleik útján jártak. Jósafátnak nem csak a gondolatait határozta meg az, „**amit helyesnek lát az Úr**” (43). Az istentelenségeket kitakarította, de az Úr félelmét elmélyítette személyes példaadással is. Ahazjá, Izráel királya viszont mást tanult szüleitől: apja „**...vétekbe vitte Izráelt**” (53). Életünk példaadás is. A mi leszármazottaink mit visznek tovább: az Úrnak tetsző áldott életet, vagy bűnben járva a rájuk bízottakat is elviszik az Úrtól?

Mk 9,2–13

13
PÉNTEK•
IPOLY

2Kir 1

Az Úr egy betegséggel állította meg Ahazját. A király ugyan ismerte Illést, az Isten emberét, és tudta, hogy az Úr üzenetét hirdeti, mégsem Illést keresi, és nem az Urat kérdezi. Isten néha megállít bennünket, különböző megpróbáltatásokat enged az életünkben. Talán a munkánkat, egészségünket veszítjük el, vagy valakit, akit szerettünk. Mi kihez fordulunk segítségért? A jövőmondóktól, halottidézőktől tudakozunk, vagy elcsendesedve, Isten örök üzenetében keressük az útmutatást?

Mk 9,14–29

14
SZOMBAT•
MARCELL,
MAXIMILÁN

2Kir 2

Sokan kíváncsiak az új prófétára: a fiatalok undok csúfolással teszik próbára, de Isten ítélete utoléri őket. A város gyönyörű, jó itt lakni, de fertőzött vize embernek, földnek terméketlenséget hoz. Elizeus által az Úr itt gyógyító hatalmával segít. A legszembetűnőbb mégis a stafétaátvétel. Nem tudjuk, mennyi ideig követte, szolgálta csendben Illést. Csodálatos látni, hogy Elizeus is az Urat akarja szolgálni egész szívvel, sőt ha lehet, még jobban. Kész-e a szívem tanulni az előttem járóktól? Túl akarok tenni rajtuk, vagy ugyanazzal a lelkeséggel, az Úrnak tetsző módon szeretnék élni?

Mk 9,30–41

15
VASÁRNAP•
MÁRIA

2Kir 3

„**Azt tette, amit rossznak lát az Úr, bár nem annyira, mint apja és anyja...**” (2). Ígéretesen hangzik Jórám király jellemzése, ám neve jelentésével (az Úr fenséges) ellentétben élete és uralkodása nem szolgálta Isten dicsőségét. Nem volt „annyira” belesüllyedve a bálványimádásba, mint a szülei, Aháb és Jezábel, mégis azt az utat járta. Megszégyenülve kellene magunkra ismernünk az ígét olvasva felemás istenkövetésünk miatt. Nem vagyok én annyira rossz, mint mások! – mondogatjuk. Közben oly sok bűn szennyez be minket is. Ne legyünk megosztott szívűek. Legyen az életünk egészen Istené!

Mk 9,42–50

Imádkozzunk azért, hogy ne legyen megtérésünk akadályává olykor nagyon is büszke öniségságunk. Tárjuk ki őszinte bűnbánattal a szívünket Isten előtt, kérve a Krisztusban elnyerhető új élet ajándékát.

16
HÉTFŐ•
ÁBRAHÁM,
RÓKUS

2Kir 4

„**...Elizeus megszállt a felső szobában, és lefeküdt ott**” (11). Egy asszony áldozatkész szeretete van az Isten emberéről való gondoskodás mögött. Befogadja a házába, külön „lakrészt” alakítva ki neki. Ennyire magától értetődő, figyelmes és adakozásra kész lenne a mi hitünk is? Kegyességünk csak a templomig, vallásos alkalmakon való részvételig terjed, vagy készek vagyunk a „házunk táját” is „átrendezni” az Úrért? Ez csak akkor lehetséges, ha a szívünkben is ő lesz az Úr!

Mk 10,1–16

- 17
KEDD•
JÁCINT,
ARIKA
- 2Kir 5
- „**Bárcsak eljutna az én uram a samáriai prófétához...**” (3). Egy kislány szólal meg itt az őt rabszolgaságba hurcoló gazdája érdekében. Szinte hihetetlen. Nincs harag vagy bosszú a szívében, sőt nagyon segítőkész. Isten gyógyító szeretete felé tereli bizonyágtételével urát. Tanulhatunk e gyermektől. Oly sokszor semminek tartjuk személyünket, szavunkat. Pedig nagy kincs birtokosai vagyunk, amennyiben értjük, hisszük az evangélium lényegét. Isten bűnbocsátó kegyelmét átélve másokat is terelgethetünk a Jézus Krisztusban elkészített életgyógyulás, az örök élet felé.
- Mk 10,17–31
- 18
SZERDA•
ILONA,
ILKA
- 2Kir 6
- „**Ne félj, mert többen vannak velünk, mint ővelük!**” (16). A félelem mindig jelen van az életünkben. Amikor valami ismeretlennel találkozunk, keressük a menekülést, közben fájoan kell átélnünk, hogy magunkban kevesek vagyunk. Éppen ezért a vigasztaló szó már akkor is jólesik, ha csupán egyfajta emberi jó szándékból fakad. Hát még milyen nagy ajándék az, amikor maga Isten áll mellénk, és engedi átélnünk, hogy vele „többen vagyunk”, mellette megszabadulhatunk minden félelemtől! Kérjük Istenünket, hogy átélhessük bátorító jelenlétét.
- Mk 10,32–45
- 19
CSÜTÖRTÖK•
HUBA
- 2Kir 7
- „**...a poklosok... ettek-ittak, majd összeszedték onnan az ezüstöt, aranyat meg a ruhákat...**” (8). Ezek az emberek halálos betegségükben is a gyomrukkal és a mulandó értékek megszerzésével vannak elfoglalva. Bűneink miatt mi is „halálosan betegek”, elveszettek vagyunk. Ezért éveink, hónapjaink vagy napjaink „meg vannak számlálva”. Készülnünk kellene az Isten előtti megállásra. Mivel vagyunk elfoglalva? Jó, ha fontos számunkra az üdvösség, így másoknak is tudjuk vinni a számukra is elkészített szabadítás jó hírét.
- Mk 10,46–52
- 20
PÉNTEK•
ÁLLAMI
ÜNNEP•
ISTVÁN,
VAJK
- 2Kir 8
- „**...mert Aháb leánya volt a felesége. Azt tette, amit rossznak lát az Úr**” (18). Keresd a nőt! – szól a francia eredetű közmondás. Természetesen sántít ez a megállapítás, amelyet igei alapon sem lehet elfogadni. Nem lehet és nem szabad minden mögött a nőt mint okot keresni, vagy éppen a felelősséget reá háritani. Nem mindegy, hogy ki a házastársunk. Mindannyian hatással vagyunk a másikra, alakítjuk egymást. Történjen mindez az Istenbe vetett közös hit igei légkörében!
- Mk 11,1–14
- 21
SZOMBAT•
SÁMUEL,
HAJNA
- 2Kir 9
- „**Így szól az Úr, Izráel Istene: Fölkentelek téged az Úr népének, Izráelnek a királyává!**” (6). Milyen ígéretes indulás! Isten indítja Jéhút a királyságba. Ennél nagyobb „hátszél” nem is kellene, hogy a folytatás is páratlanul gazdag és áldásos legyen. Mégsem így alakult. Ez az ember is letért az Isten iránti hűség útjáról. Minden jó, ha a vége jó! – tartja a közmondás. Vigyázz, légy hű Istenhez mindhalálig!
- Mk 11,15–19
- 22
VASÁRNAP•
MENYHÉRT,
MIRJAM
- 2Kir 10
- „**Olyan őszinte szívvel vagy-e irántam, mint amilyen őszinte szívvel vagyok én teirántad?**” (15). A legsötétebb hatalmi versengésekben is megcsillan egy-egy igaz és őszinte kérdés. Személyes küzdelmeink is egy sok érdektől átszőtt, hamis világban zajlanak. Tudod-e, hogy kire számíthatsz? Szövetségeseinkkel, házastársunkkal, gyermekeinkkel, barátainkkal, gyülekezeti testvéreinkkel, csak ebben a kölcsönösen őszinte viszonyban tudunk győzni.
- Mk 11,20–26

Imádkozzunk a tanévkezdésben érintett családokért, pedagógusokért.

23
HÉTFŐ•
BENCE,
SZIDÓNIA

2Kir 11

„...kilopta őt a király fiai közül, akiket halálra szántak...” (2). A bosszúszomjas anyakirálynő kezei közül menti meg egy királynő Jóást, a későbbi királyt. A főpap ezután „hat évig rejtegette magánál az Úr házában” (3). A halálra szántak közül kikerülni nem kis dolog. Ez nem önérdem, hanem kiválasztás. A Szentírás ezzel a kifejezéssel jelzi, hogy Isten különös döntése alapján magának megtart életüket. Lehet ezen fennakadni, de lehet hálás szívvel megköszönni, hogy én is hozzá tartozhatom, és a halálra szántak közül engem is megmentett.

Mk 11,27–33

24
KEDD•
BERTALAN,
JONATÁN

2Kir 12

„...vett egy ládát, a fedelén lyukat fúrt, és odatette az oltár mellé jobb felől, ahol be szoktak menni az Úr házába” (10). A királyt gyermekségének hat esztendejében a templom falai őrizték, védtek. Ezeknek a falaknak rongálódásait szeretné kijavíttatni, de a pénz mindig másra megy el. A főpap saját kezűleg gyártja le az első perselyt, amelybe az erre szánt adományok kerülhetnek. Templomaink fenntartása nem kis anyagi erőfeszítést jelent. Lehet, hogy csak ódon falaknak tűnnek, de sok újjászületésnek voltak otthonai. Aki ezt átélte, az mások számára is lehetővé szeretné tenni ezt, akár anyagi áldozattal is.

Mk 12,1–17

25
SZERDA•
LAJOS,
PATRÍCIA

2Kir 13

„Ekkor így szólt Izráel királyához: **Üss a földre! Ő ráütött a földre háromszor, azután megállt**” (18). Egy jelképes cselekedetre kéri Elizeus próféta a királyt. Miután kilötte a nyilat Arám ellen, a nyilvánvaló győzelem mértékét kellene még megjelölnie. Háromszor is a földre üt, amit a próféta kevesell: „Ötször vagy hatszor kellett volna ütnöd, akkor végleg levernéd Arámot!” (19). Valahogy nem sikerül a teljes győzelemre eljutnunk nekünk sem, mert nem tudunk leszámolni „végleg” a kísértésekkel, bűnökkel. Néhány megnyert harc után győztesnek érezzük magunkat. Zavar az Ószövetség egy-egy „népirtásról” szóló története, de tény, hogy aki nem harcolja végig a csatákat, annak az ellensége újra feltámad.

Mk 12,18–27

26
CSÜTÖRTÖK•
IZSÓ,
TÁLIA

2Kir 14

Megzavarhatja az olvasót, hogy mindkét ország részben Jóásnak hívnak egy-egy királyt. Amacjá, a déli (Júda) országrészben uralkodó Jóás fia, most az északi országrész (Izráel) Jóás nevű királya ellen indul harcra. A külső ellenségek mellett a kettészakadt ország egymással is háborúzik. Nehéz lehet Istennek látnia, hogy népe az ország helyreállítását egymás legyőzése által képzelel el. „**Gyere, állj ki ellenem egy csatára!**” (8). Míg mi hiú csatákat vívunk, addig Isten terve megvalósulásra vár.

Mk 12,28–34

27
PÉNTEK•
GÁSPÁR

2Kir 15

Míg Júdában két, addig Izráelben hat király váltja egymást, és mindegyik összeesküvés áldozata lesz. Hatalmi harcok ezek, öncéllal, bosszúval. A szentíró nem is titkolja ítéletét, és minden esetben összegzi: „**Azt tette, amit rossznak lát az Úr...**” (9.18.24.28). Két júdai király pozitív jellemzést kap: „**Azt tette, amit helyesnek lát az Úr**” (3.34). Itt is van azonban egy sajnálatos hiba: „csak az áldozóhalmok nem szűntek meg...” (4.35). Isten szavát nem megtartani, vagy csak részben megtartani ugyanaz az út. Legfeljebb időben van némi eltolódás.

Mk 12,35–44

28
SZOMBAT•
ÁGOSTON

2Kir 16

Áház király végül, elődeinek gyakorlatával szakítva, nemcsak az áldozóhalmokat erősítette meg, hanem a jeruzsálemi templomot is átalakította. Asszíriát hívja segítségül, akinek a vallási gyakorlatát is átveszi. „Mintát vett” a templomukból, és „...elküldte Úrijjá papnak ennek az oltárnak a rajzát és elkészítésének a pontos leírását” (10). Mennyire igazodik a világhoz lelkünk temploma?

Mk 13,1–20

29
VASÁRNAP•
BEATRIX,
ERNA

2Kir 17

„Mivel semmirevaló bálványt követtek, maguk is semmirevalók lettek...” (15). Egy marék kovász akár harminc kiló lisztet is megkeleszt (Mt 13,33). Egy régi közmondás szerint, aki korpa közé keveredik, megeszik a disznók. A ma olvasott történetben Isten választott népe – Isten örök rendje helyett – mintha az akkori „nemzetközi közvéleményhez” igazodott volna. Meg is lett az eredménye.

Mk 13,21–37

30
HÉTFŐ•
RÓZSA

Imádkozzunk, hogy Isten szent nevében kezdődjön az új tanév.

2Kir 18

„Talán az Úr tudta nélkül vonultam fel ez ellen a hely ellen, hogy elpusztítsam? Az Úr parancsolta nekem, hogy vonuljak fel ez ellen az ország ellen, és pusztítsam el!” (25). Az asszír király kincstárnoka az Úr által küldött próféta szerepében tetszeleg: „ítéletet hirdet”, majd mézédeseen „kegyelmet” ajánl. Diplomáciai tekintetben is nagyszerűen felkészült: nem a birodalomszerte használt arám nyelven, hanem a helyiek „júdai nyelvén” mondja el csábítását, a teljes behódolást Asszíria királyának. Semmi meglepő nincs ebben: „...maga a Sátán is a világosság angyalának adja ki magát” (2Kor 11,14).

Mk 14,1–11

31
KEDD•
ERIKA,
BELLA

2Kir 19

„...hadd tudja meg a föld minden országa, hogy te vagy, Uram, az egyedüli Isten!” (19). Isten népének a megszabadulása nem öncél. Nem mondhatjuk, hogy „Istenem, csak még ezt ússzuk meg valahogy...” A cél Isten, az egy, örök és igaz Isten megismerésének a világméretű terjesztése és terjedése: a misszió.

Mk 14,12–25

RÁDIÓS ISTENTISZTELET

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2021.augusztus 8-án közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8:05 -kor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.

A Szerbiai Református Keresztyén Egyház honlapja: www.reformatusok.rs

AZ IGE MELLETT

Gyümölcsseikről ismeritek meg őket

„Gyümölcsseikről ismeritek meg őket. Tüskebokorról szednek-e szőlőt, vagy bogáncskóróról fügét? Így minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a rossz fa pedig rossz gyümölcsöt terem. Nem hozhat a jó fa rossz gyümölcsöt, a rossz fa sem hozhat jó gyümölcsöt. Amelyik fa nem terem jó gyümölcsöt, azt kivágják, és tűzre vetik. Tehát gyümölcsseikről ismeritek meg őket.”

Máté 7, 16-20

„Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki titeket, és arra rendellek, hogy elmenjete és gyümölcsöt teremjete, és gyümölcsötök megmaradjon”

János 15, 16

Az egyház Isten kertje. Isten a gazdája, Isten az Ura ennek a kertnek. Ő ültet bele növényeket, Ő dönti el, hogy melyik növényt hova ülteti, és Ő választ kertészt is, akire rábízta a számára oly kedves és drága növényeket. Ő az, Aki létrehozta ezt a kertet, az egyházat, és mint annak Ura, Ő az, Aki eldönti, hogy melyik növényt hova ülteti. Ő az, Aki átültethet, Aki kivághat, de egyedül Ő az, Aki gyümölcsözővé tud tenni bennünket. Isten a mi Gyülekezetünknek Ura, és Ő az, Aki ezt a Gyülekezetet gyümölcsstermővé tudja, és gyümölcsstermővé akarja tenni, benne mindannyiunk életét, az én életemet, és a tiedet. Mert Ő helyezett ide bennünket, Ő vezetett eddig is szeretetével, és kegyelmével, és Ő ezután is vezetni akar szeretetével.

Senki nem azért ültet zöldségeket, és gyümölcsfákat, hogy azok csak levelet hajtsanak. Senki sem ültet, és gondoz gyümölcsfákat, és zöldségeket azért, hogy azok csak szépek legyenek, és nagy leveleket hajtsanak, hanem, aki gyümölcsfát ültet, azért teszi, azért fáradozik vele, mert szeretné a termését élvezni, megenni. **A gyümölcsfának egyetlen célja van, a létének egyetlen értelme, hogy gyümölcsöt teremjen. Nem önmagáért, hanem a gazdájáért.**

Az egyik évben padlizsán palántákat ültettünk a kertünkbe. Kicsi palántákként egyformák voltak teljesen. Ahogy fejlődtek, növekedtek, volt olyan növényke közöttük, amely nagyon nagyra nőtt, kimagaslott a többi közül, hosszú, szép szára lett, óriási leveleket hajtott, és az ember örömmel nézett rá „milyen szép nagy növény”, gondoltuk. De nem termett mást, csak kicsi, hitvány, ehetetlen gyümölcsöket. Nem volt jó semmire. Az egész léte, az egész élete haszontalan volt. A napfényt, a vizet, a gondoskodást mind a saját dicsőségére használta fel, hogy ő naggyá legyen, de valójában haszontalan, és értéktelen életet élt. Mert az egyetlen ok, amiért elültettük, az volt, hogy gyümölcsöket teremjen, és ezt nem tette meg. De volt

olyan is a padlizsánok között, ugyanabban az évben, amelyik mint növény kicsi maradt, nem volt hosszú szára, nem voltak óriási levelei, nem tűnt ki a többi közül, és néztük, hogy milyen kis hitvány, milyen kis gyenge, „nem jó ez semmire”, gondoltuk. De mégis óriási, gyönyörű, egészséges, és finom gyümölcsöket termett. Olyan gyümölcsöket, amelyeket a gazda örömmel vett kézbe, és örömmel gondoltunk arra, hogy nem hiába fáradoztunk vele. Betöltötte a célját, a küldetését, amiért elültettük, amiért foglalkoztunk vele. „Gyümölcsseikről ismeritek meg őket.” Mondja Jézus.

Ez a Gyülekezet, az Isten Gyülekezete! Azért plántálta, azért foglalkozik velünk, hogy gyümölcsöt teremjünk. Lelkészek és presbiterek, presbiterek és gyülekezeti tagok, idősek és fiatalok, kicsik és nagyok, egészségesek és betegek, mindannyian egy test tagjaiként azért vagyunk itt, hogy arra a Kertészre mutassunk, arra az Urra, és Gazdára, Aki ide helyezett minket, hogy az Ő dicsőségére gyümölcsöt teremjünk, és a mi gyümölcsünk megmaradjon. Az egész életünk erről kell, hogy szóljon, hogy Jézus Krisztus megváltott minket. Jézus az életét adta értünk. Ő meghalt azért, hogy nekünk örök életünk legyen. Nem játék a keresztyén élet, és nem játék a lelkipásztori szolgálat, hanem óriási feladat, óriási felelősség. Isten azért állított ide, hogy az Ő dicsőségére gyümölcsöt teremjünk, ezt akarom tenni, teljes szívemmel, teljes lelkemmel, teljes erőmmel, teljes életemmel, minden egyes Igehirdetéssel, bibliaórával, minden hittanórával, minden családlátogatással, minden beszélgetéssel Jézus Krisztust, az én Uramat, az én Megváltómat, életem Urát és szabadítóját szeretném hirdetni. Senki, és semmi mást, csak Őt. Ő az én életem Ura, és Ő az, Aki a saját életét nem kímélte, hanem a kereszten odaadta, hogy engem, és titeket megváltson. Ő vezetett ide, hogy együtt gyümölcsöző, gyümölcsstermő életünk legyen.

A Krisztustól kapott erőt, szeretetet,

lehetőségeket lehet öncélúan, a magunk pillanatnyi hasznára fordítani, s lehet arra is használni, hogy olyan gyümölcsöket teremjünk, amelyek Isten dicsőségére, és a ránk bízottak javára vannak. Nekem, mint lelkipásztornak ez a feladatom, hogy a Krisztustól kapott bölcsességgel Isten Igéje, és Szentlelke által segítsek azoknak, akiket Ő rám bízott. Hogy a tőle kapott szeretetet, amely átjárja egész életemet, továbbadjam a Gyülekezetnek, hogy az evangéliumi keresztyén hit tápláló, és egészséges gyümölcsével édesítem meg a rám bízott Gyülekezet életét. Nem hirdethetek mást, és nem is akarok mást hirdetni, csak Isten Élő Igéjét, az Evangéliumot.

Gyümölcsseikről ismeritek meg őket. Ezt a falut már a XIX. század második felétől így nevezték, így ismerték, hogy „Gyümölcstermő szent Szada.” Ennek a falunak a polgárait úgy ismerték, és ismerik a budapesti, és egyéb piacokon, hogy mindig friss, egészséges, és jó minőségű gyümölcsöket termelnek és árulnak. Megbízható árut. Amiért megdolgoztak, amiért fáradtak, amire gondot fordítanak. A gyümölcsseiről ismerik ezt a falut. Arról, hogy itt dolgozó emberek laknak, akik gondosan elvégzik feladataikat, hogy finom gyümölcsöket termeljenek. Isten akarata az, hogy ez lelki téren is így legyen. Hogy a mi Szadai Református Gyülekezetünket mindig, és mindenhol arról ismerjék, hogy a szadaiak mindig a Lélek gyümölcsét termik. Friss, tápláló, és egészséges lelki gyümölcsöket:

- **A szeretet gyümölcsét.** Az Isten és az emberek iránti aktív, cselekvő szeretet gyümölcsét. Az őszinte, és odaadó szeretet gyümölcsét. Amely tud tenni Isten ügyéért, és tud tenni másokért. Amely arról beszél, hogy tudunk tenni egymásért, össze tudunk fogni a bajban, de össze tudunk fogni a jó napokon is. És az életünk tesz bizonyosságot arról, hogy mi a szeretet Urához, Jézus Krisztushoz tartozunk. Mert a szeretet sohasem csupán elmélet, és nem csupán érzélem, hanem mindig tett. Jézus tett azért, hogy neked örök életed legyen. Tett azért, hogy itt legyen Gyülekezet. És erre hívott el bennünket, hogy a mi keresztyén életünkkel a cselekvő szeretet gyümölcsét teremjünk, hogy a tetteink beszéljenek a hitünk valóságáról. A tetteink beszéljenek arról, hogy mennyire szeretjük a mi Urunkat, és egymást is.

- **Az öröm gyümölcsét,** amely a megváltott szívből fakad, hogy örömeinket leljük abban, hogy jót tegyünk, és a mi Urunkról bizonyosságot tegyünk a szavainkkal, és a tetteinkkel egyaránt. A cselekedeteinkkel tegyünk bizonyosságot arról, hogy kihez tartozunk. A családi, és a gyülekezeti életünkkel is rá mutathatunk, hogy nem bennünk van az erő, hanem a mi Urunkban, Jézusban, ezért van okunk örülni. Jézus megváltott minket! eltörölte a bűneinket. Jézus szeret minket, és velünk van! Ezért

van okunk örülni. Megáldja az életünket, és áldássá tesz mások számára. Szolgáljunk az Úrnak örömmel! Legyünk a mi Urunknak örvendező gyermekei!

- Arra hívott el minket Jézus, hogy a **békesség gyümölcsét** teremjünk. Hogy békesség, és egyetértés legyen közöttünk, ahol lelkész, és Gyülekezet békességben együtt építi az Isten országát. Hogy arról legyen ismert ez a Gyülekezet, hogy itt az Isten békessége uralkodik. Hogy nem a békétlenség, és a széthúzás, hanem a békesség, és az összefogás útján járunk, és egyetértésben keressük, és tesszük az Isten akaratát. Békességünk van Istennel Jézus Krisztus által, és ez a békesség árad rajtunk keresztül mások felé is. Legyünk Jézus békekövetei!

- Arra hívott, hogy a **türelem lelki gyümölcsét** teremjünk. Szeretné megadni nekünk, kimunkálni bennünk, hogy a türelem gyümölcsét teremjünk. Hogy áldott imádságos csendben Istenre tudjuk bízni életünket, ügyeinket, és tudjuk kérni, várni, és elfogadni, amit Ő kér tőlünk. Mert Pál apostol ezt írja: „*azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden a javukra szolgál.*” (Róm 8, 28). Ha ezt valóban „tudjuk”, akkor türelmes hittel, és imádságos szívvel várjuk ki, hogy hogyan is fogja Ő a javunkra fordítani azt is, amit mi jelenleg nem értünk. Megtörténtek, megtörténnek nehéz dolgok az életünkben, de Isten jóra tudja fordítani ezeket. Le tudja gördíteni azokat a köveket a szívedről, az életedről, csak bízz benne türelmes hittel, és várj rá, mert jó várni, és megadással lenni az ÚR szabadítására.

- **A szívesség gyümölcsét** akarja kimunkálni bennünk az ÚR, hogy szívesen szolgáljunk neki. Szívből, és örömmel. Ne kényszerből, ne keserűen, ne félelemből, ne kötelességből csupán, ne azért mert ezt „kell” tenni, hanem szívesen tegyük azt, ami jó, és helyes Isten iránti hálából, és szeretetből. Kiváltság, és megtiszteltetés, hogy a mindenség Urának a szolgálatában állhatunk. Ne szolgálai lelkülettel, hanem gyermeki hálával, és szeretettel tegyük, amit ránk bíz a mennyei Atya. Isten szívből szeret minket, azt szeretné, hogy boldogok legyünk. Kövessük, és szolgáljuk Őt szívesen, teljes szívünkkel!

- **A jóság gyümölcséről** legyünk ismertek, hogy az Isten jósága ragyog át az életünkön, a szavainkon, és a tetteinken, s nem a saját romlottságunk. Ő lemetszi rólunk a rossz ágakat, a rossz utakat lezárja, és a Szentlélek által az Ő jóságát akarja kimunkálni bennünk. Bárcsak ez áradna az életünkön keresztül a körülöttünk élők felé. Egyedül Ő jó. Senki sem jó, csak egyedül Isten, de Ő meg akarja javítani a mi életünket is, hogy meglássák az Ő jóságát a mi életünkben, és dicsőítsék a mi mennyei Atyánkat.

- **A hűség gyümölcséről** ismerjenek minket. A hűségről, amely egyre inkább ismeretlen

a mai világban, de mindig Isten gyermekeinek ismertetőjegye volt és lesz. Ismerjenek minket arról, hogy hűek vagyunk Istenhez a jó, és a rossz időkben egyaránt, és hűek vagyunk az Ő Gyülekezetéhez, az Ő akaratához, az Ő Igéjéhez akkor is, ha ez a hűtlen világ számára érthetetlen. Mi legyünk hűek ehhez az ősi Gyülekezethez, és a Gyülekezet Urához. Ő hű marad hozzánk, legyünk mi is hűek hozzá. Légy hű mindhalálig, és neked adom az Élet koronáját.

- Teremjük a **szelidség gyümölcsét**, amely nem kényszerít, nem bizonygat, hanem szelíd, hiteles életünk nyerje meg azokat, akik még nem ismerik a mi drága Megváltónkat. Szelíd szeretettel, szelíd, de őszinte bizonyosságtétellel, szelíd, de határozott hittel nyerjük meg azokat, akik a nehéz időkben eltávolodtak a Gyülekezettől, és eltávolodtak Istentől is, nyerjük meg őket, hogy itt az Isten szelíd, de minden emberi erőnél erősebb szeretete uralkodik. Vannak, akik kételkednek abban, hogy helyrejöhetnek a dolgok, de ha hittel, rendíthetetlen bizalommal, és engedelmes étellel Jézus Krisztusra figyelünk, és benne össze tudunk fogni, akkor helyre fog állni minden, és akkor gyógyulni fognak a sebek, az életek, és virágozni fog ez a Gyülekezet. Akkor lesz növekedés, gyümölcstermés, és akkor Isten meg fogja dicsőíteni önmagát ezáltal a Gyülekezet által. Maradjunk meg kicsinek, szelíden, és alázatosan, hogy Isten dicsőségére teremjünk gyümölcsöket.

- **Az önmegtartóztatás lelki gyümölcse** legyen látható életünkön, hogy a saját akaratunkat, mulandó céljainkat, önzésünket megtartóztatjuk, hogy Krisztus megtartó ereje hassa át életünket. Isten tartotta meg eddig is a mi Gyülekezetünket, s ha mi rá figyelünk, Őt követjük, megtartóztatjuk indulatainkat, és mindenben igyekszünk megtartani az Ő útmutatását, akkor Ő megtart bennünket egyen-egyenként, és megtart bennünket, mint Gyülekezetet. Ő a Megtartó, Aki megtartja ígéreteit, és megáldja azokat, akik benne bíznak.

Erre a saját erőnkől nem vagyunk képesek. Sem én, sem a Gyülekezet. De Isten Szentlelke, és Isten Igéje által képessé lehetünk. Ő az, Aki gyümölcstermővé tudja tenni egyen-egyenként az életünket, a Gyülekezetünket, és egész egyházunkat is. Ha rá figyelünk, és benne gyökerezünk.

Ez a kert, ez a Gyülekezet Isten kertje! A

Gyülekezetünk Jézus Krisztus Gyülekezete. Ő a Gazdája, Ő az Ura ennek a Gyülekezetnek. Azért plántálta, azért tartotta meg, azért adta oda az Életét is érte, hogy ez a Gyülekezet az Ő szeretetét, és az Ő végtelen kegyelmét hirdesse. Én Őt akarom szolgálni teljes szívemmel, egész életemmel, minden szavammal, és minden tettel. Az Igehirdetésben, a bizonyosságtételben, a beszélgetésekben, a családlátogatásokban, a hittanórákban és mindenben. A Gyülekezet minden tagjáért, s a Gyülekezet egészéért. A Szentháromság Egy Örök Igaz Istent akarom szolgálni. Istennek szolgálom a Gyülekezetben, Istennel a Gyülekezetért. Isten segítségével akarok szolgálni a Gyülekezet növekedéséért. A legfőbb cél pedig, hogy Istennek szolgáljunk, a Gyülekezettel együtt. Szolgáljunk Istennek a Gyülekezettel, Istennel a Gyülekezetért! Építsük együtt Isten országát!

Ahogy tette ezt Pál apostol, aki Istennek szolgált az emberekért. Magát nem kímélte, hanem mindenhol, mindenkinek Isten Igéjét, Isten szeretetét, és kegyelmét hirdette. Ahogy tette ezt Kálvin, aki Istennek szolgált az egyházért. Nem a saját kényelmét kereste, nem a gazdagságért, a hírnévért, hanem Isten ügyéért, és Krisztus egyházáért élt, és dolgozott teljes szívvel. Mindent megtett azért, hogy az egyház Krisztusra épült egyház legyen, aminek Ő maga az alapköve. S ahogy tette ezt Dr. Körpöly Kálmán is, aki már több mint 30 éve nyugdíjba ment, s el is költözött már e földi világból a mennyei hazába, de még ma is valahányszor szóba kerül, mindenki nagy szeretettel, és tisztelettel emlegeti, mint Isten emberét, mert Istennek szolgált a Gyülekezetért, és az ő gyümölcse megmaradt. Istentől vezérelt jó kertésze volt Isten szadai kertjének. Szerette Istent, és szerette ezt a Gyülekezetet, mint lelki családot, amelybe Isten helyezte őt. Így szeretném én is szolgálni az én Uramat, Megváltómat, és az Ő szeretetét, hirdetni egész életemmel. Az Evangélium gyógyító, tápláló gyümölcsét bízta ránk Isten. Teremjük együtt ezt a gyümölcsöt!

Isten építeni akarja a Gyülekezetünket! Építsük hát együtt Isten országát itt ebben a faluban!

Szada, 2015. szeptember 27. vasárnap délután
Beiktatási Igehirdetés a Szadai Gyülekezetben

Sándor Levente
szadai lelkipásztor

GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

BÁCSFEKETEHEGY

MEGEMLÉKEZÉS DR HODOSY IMRE PÜSPÖK

HALÁLÁNAK 25. ÉVFORDULÓJÁN

Orosz Attila
esperes-
lelkipásztor

Július 4-én istentisztelet keretében emlékeztünk meg Bácsfeketehegyen Hodosy Imre püspök úrról, gyülekezetünk egykori lelkipásztoráról, aki 36 éven keresztül szolgált a gyülekezetben.

Az igehirdetés alapigéje a Zsidókhöz írt levél 13, 7 volt. Rövid alkalmi műsorral szolgáltak a Bácsfeketehegyi Magyar Művelődési és Helytörténeti Egyesület tagjai. Az istentisztelet

után megkoszorúztuk a helybeli nagy temetőben Hodosy püspök úr síremlékét. A megemlékezésen jelen voltak a néhai püspök családtagjai, lánya Margit született Hodosy Julianna, veje Margit István és egyik unokája ifj. Margit István. A Magyar Nemzeti Tanács nevében pedig mgr. Hajnal Jenő elnök úr is jelen volt és koszorút is elhelyezett a sírnál.

IN MEMORIAM DR HODOSY IMRE (1919-1996)

Orosz Attila
esperes-
lelkipásztor

*„Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll.“
Jób 19, 25*

1996 július 2-án adta vissza lelkét Teremtő Urának, Hodosy Imre feketicsi református lelkipásztor, a Jugoszláviai Református Keresztyén Egyház püspöke. Mint egykori tanítványa, halálának 25. évfordulóján, úgy gondolom az iránta érzett tiszteletből, illik róla röviden megemlékezni. Hiszem azt, hogy a feketicsi idősebb és közép generációhoz tartozók közül még sokan emlékeznek Hodosy püspök úrra, hiszen nagyon sok generációt nevelt, tanított a hitbeli ismeretekre, ugyanígy sokakat keresztelt, konfirmált, esketett és temetett. Több mint három évtizeden keresztül elsősorban a helybeli, de ugyanakkor a délvidéki reformátusság lelki arculatának is meghatározó személyisége volt.

Hodosy Imre 1919 február 27-én született a bánáti Magyarittabén. Itt végezte elemi iskolai tanulmányait, középiskolai tanulmányait pedig a nagybecskerekai gimnáziumban. Édesapja, Hodosy Orbán, szülőfaluja lelkipásztora volt. Az ő nyomdokaiba lépett, amikor a lelkészi pályát választotta élethivatásul. Teológiai tanulmányait Kolozsváron végezte. Befejezve ottani tanulmányait, hazajött és jelentkezett segédlelkészi szolgálatra. Első szolgálati helye Várdaróc (Baranya), ahol egy idős lelkész mellett volt segédlelkész. Itt érte a háború és az ezzel járó nehéz körülmények. Innen egy még nehezebb szolgálati helyre, a daruvári misszióba került. Ez egy nagyon nehéz szolgálati terület volt, ahol ő bizonyított. Innen hívta meg 1949-ben az újvidéki gyülekezet lelkipásztorának. Édesapja halála után 1958-ban, szülőfaluja Magyarittabé lelkésze lett. Néhány év múlva, 1960 június 23-án, Ágoston Sándor püspök-lelkipásztor halálával megüresedett a feketicsi lelkészi állás, és a gyülekezet meghívta lelkipásztorának. Ő ebben az Úr akaratát érezte, neki engedelmességgel elfogadta a feketicsi lelkészi állást. 1961 augusztusában kezdte el Feketicsen a szolgálatot, mint a gyülekezet megválasztott lelkipásztora. Nem volt neki könnyű olyan lelkész után szolgálni, mint amilyen Ágoston Sándor volt. Hűséges szolgálatával bizonyította, hogy méltó utóda lett nagy elődjének.

Hodosy püspök úr őszinte, igaz és nagyon egyszerű ember volt. Mindig hálás szívvel gondolok vissza gyermekkoromra, az általa tartott vasárnapi iskolára és hittanórákra. Le tudott ereszkedni a gyermekek szintjére és emberközeli tudta hozni Isten igéjét időszerű üzenetét felnőttek és

gyermekek számára egyaránt. Kiváló és elismert igehirdető volt. Igehirdetéseit mindig mindenki megértette, nem használt nagy szavakat, magasröptű teológiai gondolatokat, igehirdetése többnyire megszólító és tanító jellegű prédikációk voltak. Több egyházi tisztséget is betöltött, 1972-től zsinati főjegyző, 1982 és 1996 között pedig a Jugoszláviai Református Keresztyén Egyház püspöke volt. Az egyházkormányzás felelősségteljes feladatát sem méltóságnak, hanem szolgálatnak tekintette. A református és magyar identitás megtartásáért folytatott harcának elismeréseként a Debreceni Református Teológiai Akadémia 1991-ben díszdoktorává avatta. Mint püspök is hűséggel szolgált a feketicsi gyülekezetben, a gyermekek és az idősek között, sírnál és bölcsőnél egyaránt. A legnagyobb kérdés számára mindig az volt, hogy milyen módon töltheti be küldetését Isten dicsőségére és anyaszentegyházunk javára. Jelszava volt a nagy reformátorunknak, Kálvin Jánosnak a jelmondata: Soli Deo Gloria, azaz Egyedül Istené a dicsőség.

Áldott legyen emlékezte közöttünk.

Bibliaismereti gyermeknapok Bácsfeketehegyen

Halász Renáta
pedagógus,
Gyermekmisszió

Július közepén Bácsfeketehegyen a Gyermekmisszió szervezésében bibliaismereti gyermeknapokat tartottunk. Öt délután gyűjtöttük egybe a gyermekeket 6-12 éves korig a Központi Otthon udvarában. Örömkre szolgált, hogy több, mint 70 résztvevője volt a napközis tábornak.

Heti témánk Jézus kijelentése volt: „*Én vagyok.*”

Jézus mondja:

„*Én vagyok a jó pásztor, a jó pásztor életét adja a juhokért.*” Jn. 10,11

„*Én vagyok a világ világossága, aki engem követ, nem járhat sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága.*” Jn. 8,12

„*Én vagyok az élet kenyere, aki énhozzám jön, nem éhez meg soha.*” Jn 6,35

„*Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él.*” Jn 11,25

„*Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam.*” Jn 14,6

Hálás a szívünk, amiért hosszabb idő után ezen a

nyáron már tudtunk nagyobb létszámban tábort tartani. A gyermekek is örültek az alkalomnak, programoknak és a közösségnek. Igyekeztünk a délutánt tartalmasan kitölteni. Énekekkel és bibliai történettel kezdtük a délutánt, majd aranymondás tanulása következett. Kézimunkák, csapatjátékok és az elmaradhatatlan foci mérkőzések. A délutánt vacsorával zártuk, és az est közeledtével kifáradva, de élményekben meggazdagodva válhattunk el a gyermekektől. Hálás a szívünk, amiért a rokonságban vendégeskedő szabadkai, szenttamási és kishegyesi gyermekek is részt vettek a táborban, így színesebbé téve a gyermek-közösséget.

Hálás a szívünk a munkatársakért, fiatalokért, akik naponként segítettek a gyermekek közötti szolgálatban, Isten áldjon meg minden segítőt és adakozót.

Adja az Úr, hogy még sok alkalmunk legyen hirdetni az Ő Igéjét a gyermekek között.

ÚJVIDÉK

A lelki megerősítés az összetartozás elmélyítése

Nagy Margit

Tisztelettel köszöntöm a 21. Apáczai Nyári Akadémia előadóit, résztvevőit, szervezőit.

Nem lehetek itt, mert három hete elaludtam a gépkocsi kormányánál. Még mindig szenvedem a következményeket.

Ezt csupán azért említem, nehogy Önök is „elaludjanak” a munkájuk során, identitásunk megvédésében lényeges mindig észnél lenni.

A személyes identitásom azoktól a körülményektől függ, amelyekbe beleszülettem. Amit a szüleinktől, a nevelőinktől, tanárainktól tanultunk, gyakran hol így, hol úgy, felülírja a média, és a mai ember elveszítheti a talajt a lába alól. Kialakulásában nagy szerepe van a szülőknek és a nagyszülőknek, akik magukban hordozzák anyanyelvi műveltség alapjait, és a gyermekeknek, unokáiknak erős nemzettudati alapot adnak a biztonságos éntudat felépítéséhez. Ugyanakkor a hovatartozási éntudat kialakítására meghatározóan hat az iskolai oktatás és nevelés is. Ez az erkölcsi értékrendünk (keresztény/keresztyén értékek) elfogadása mellett a világban uralkodó rendszerek, történések elfogulatlan értékelését, bírálását is jelenti. E folyamatban hárul óriási felelősség a pedagógusokra.

A bizonytalan éntudatú, nemzettudatú személyek elleplezik a származásukat, mások kiszorítják a tudatukból a valóságot, megszépítik, hazudnak saját maguknak. Gyakran a kisebbségi értelmiségiék haladnak ezen az úton, képtelenek felismerni és képviselni a nemzeti érdekeket. Vannak kétlakiak is, otthon, barátok közt nagy magyarok, de ha színt kell vallani, úgynevezett „modern” emberekké válnak, azaz a kisebb ellenállás útját választják. A közös nemzettudat ezeknél az embereknél megszűnik.

A határozott éntudatúak, nemzettudatúak nem adják fel a meggyőződésüket semmilyen politikai, gazdasági és más, akár hierarchikus előnyért, ámbar sokszor hátrányt szenvednek a köpenyegforgatókkal szemben. Ebben a körben él a közös nemzettudat, és összeadódva erős eredőt eredményez. A közös

nemzettudat képezi egy nemzet lelkipőzpontját. Ennek erősítő tényezője a kereszténység, keresztyénség.

Most egy tatárjárásnál is fenyegetőbb háború dúl Európa ellen, a fehér ember ellen. Most talán az átlagosnál is fontosabb az önazonosság-tudat, amelynek alapja a keresztény hit és a nemzeti hovatartozás. Az idézőjelbe tett láthatatlan hatalom egyre nyilvánvalóbbá válik, amikor a kisebbségvédelem egyetlen célja a nemi hovatartozási kisebbség védelme, a gyermekeink elleni merénylet, hogy már óvodás kortól átoperálhassák a gyerekeket akár fizikailag, akár öntudatilag. Ennek mindannyian keményen ellen kell állnunk, akkor is, ha hátrányos helyzetbe kerülünk. A rossznak mindig nemet kell mondani, különben elveszünk vagy zombikká válunk, elveszítve a kultúránkat, az anyanyelvünket, önmagunkat.

„Légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az ÚR, mindenütt, amerre csak jársz. (Józsua 1,9)

Nyári akadémiánk célja a szakmai továbbképzés, de a lelki megerősítés is, az összetartozás elmélyítése, hogy továbbadhassuk a ránk bízottaknak, a gyermekeknek.

Az elmúlt két évtizedben a pedagógus egyesületünk ezt az irányvonalat képviselte, ennek történetét olvashatják a Világítótornyok voltunk és leszünk című könyvben. Ezt ma mindenki hazaviheti.

Írta és fényképezte:
Stanyó Tóth Gizella
újságíró

Jézussal a tudományban

Dr. Csókay András: Lélektől lélekig, továbbmenve a Szentlélek vezette úton”

„Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz. (2Kor 12,9)

Valamennyiünk hitét erősítette dr. Csóka Andrásnak, a budapesti Honvédkórház Semmelweis-díjas idegsebészének Jézussal a tudományban c., Pál apostol idézetével felvezetett előadása, a Vajdasági Magyar Pedagógusok Egyesülete, XXI. Apáczai Nyári Akadémia, Történelem és magyarság, valamint Természettudományi szekciójának nyitónapján (július 5-én). Emlékeztetek maradnak számunkra az aznapi előadások, azért is, mert a Vajdasági Rádió és Televízió új székházában tartották meg az akkreditált továbbképzés ünnepélyes megnyitóját. Klemm József, a VRT vezérigazgató-helyettese köszöntőjében kiemelte: Ehhez, az első rendezvényhez hasonlóan, számos más előadásnak, konferenciának szeretnénk otthont adni korszerű médiaházunk dísztermében.

Magyarország nemzetközi ügyekért felelős államtitkára, Lőrinczi Zoltán köszöntőjének elején „mindennapi életünk kémiai analizisének” nevezte Nagy Margitnak, a VMPE alapító – tiszteletbeli – elnökének levelét. A gondokkal szembesülve, a megmaradásunkat szavatoló utat választva, tudunk megküzdeni azokkal. A hit, a reménnyel, a szeretettel összefonódva világitótorony is lehet a borzalmakkal, rombolásokkal terhes, mindinkább öncélúvá váló világunkban. Mert sohasem szabad feladni. Bizonyára voltak helyzetek, amikor magunk is tapasztalhattuk, hogy a kritikus pillanatainkban azt éreztük: nincs tovább. És akkor bevillant a megoldás lehetősége. Az isteni szikra, Jézus Krisztus jelenlétének bizonyosságául – emelte ki előadásának bevezetőjében Csókay idegsebész-professzor.

A Cselekvés a Kiszolgáltatókért Alapítvány támogatásával 2018. augusztus 19-én, Bangladesben dr. Csókay András, Pataki Gergely plasztikai sebész és Csapody Marcell aneszteziológus, intenzívterápiás szakorvos szétválasztotta a fejüknél összenőtt, akkor hároméves sziámi ikerpárt, Rebeyát és Rukayát. A szakorvosok között volt Császári Zsuzsanna gyermekklinikai pszichológus is. A tudomány szempontjából a világban egyedülálló idegsebészeti vállalkozásnak számít a magyar orvosok eredményes műtétje. A most ötéves kislányok egészséges felépüléséért imáinkban fogjanak össze a világ keresztyénei. Csókay orvos is mindennap ezt teszi a Honvédkórház kápolnájában. Hittel vallja, hogy a Jézus –ima átsegítette a kritikus pillanatokon. Sajnos, ezt a tudományos világ nagy része nem ismeri el:

„Eddig nem jelentettük meg egy tudományos cikkben sem, hogy a sziámi ikreket azért tudtuk szétválasztani,

mert a rózsafüzér-imával, Jézus sugallatára hajthattuk végre a műtétek sorozatát. Az erre vonatkozó részt kihagyják a tanulmányaimból. De én nem adom fel. Tudományosan, összefüggéseiben rámutattam, hogy a műteti innovációkra a Jézus-ima mondása közben jöttem rá. Ezt nem tudják elfogadni, és egyelőre nem jelentetik meg a tudományos cikkünket. Mindenkinek köszönetet mondhatunk nyilvánosan, csak éppen Jézus Krisztusnak nem. Pedig ő valóságos történelmi személy, attól függetlenül, hogy egyben az élő Isten Fia is.

A Sátán kísértését lépten-nyomon érezzük. Mindenütt, ahol Jézus velünk van. Már jóval a műtét előtt hirdettem, pl. hogy Jézustól származnak azok a sugallatok, amelyekkel vélhetően sikeresen végrehajthatjuk az ikrek szétválasztását. A sikeres műtét után, bennünket megkerülve, „világraszóló szenzációról” cikkezett a média. A New York Times-ban is megjelent, hogy „sikeresnek nyilvánítottam” a műtétet. Ez nem volt igaz, ezt egy épelméjű idegsebész nem mondhatja közvetlenül egy 26 órás műtét után. Türelmes óvatosságra volt szükség, hiszen számos komplikáció felléphetett, mint ahogy be is következett... Csak laikus mondhatna ilyet, aki azt hiszi, a szétválasztással már minden rendben van. Megpróbáltam a katolikus hírportálokra beszámolni a gyerekek tényleges állapotáról. Ezután még nagyobb lett a vita szűk szakmai körben. Sajnos, filmrendező barátunknál, Szász Jánosnál a rendőrség házkutatást tartott. A Sátán ez esetben az imahátterünket támadta meg, munkánk tönkretételének megkísérlésével. A veszekedések elterelték a figyelmet a lényegről, ez is közrejátszhatott, hogy 33 nappal később súlyos bevérzés történt az egyik kislánynál. Jézus életben tartotta ugyan, de még mindig viseli ennek a nyomát. Jelenleg is sokan imádkozunk érte.

A tanulságot levontam ismételten. A Sátánnal nem szabad szóba állnunk, mert mindig veszünk, okosabb nálunk. A Gonosz továbbra is kísérteni próbált, de megtanultam a leckét. Lassan helyreállt minden, nem kis áron, emberi kapcsolatok törtek szét. De újra folytatódott az imalánc. Mindszenty bíboros égi közbenjárását is kértük, és a gyerekek életben maradtak. Az egyik kislány viszonylag jól van, a másik fejlődése kielégítő, de még messze van a testvérétől. Az Úr Jézusba vetett hittel követjük hónapról hónapra változásukat. Megértettem, hogy amikor gúnyolnak és üldöznek minket az Ő nevéért, óriási hiba vitába bocsátkozni a Sátánnal

és magyarázkodni. Szerencsémre az idegsebész kollégáim és a műtősnőink végig velem voltak. Sok vigaszt kaptam tőlük.”

Megosztotta a hallgatósággal családja tragédiáját, s azt is, hogy hittel, az újratálkozás reményével teljesíti küldetését továbbra is nap mint nap. Hét évvel ezelőtt kisfiuk, Marci a tizedik születésnapján, epilepsziás roham következtében belefulladás medencébe: „Akkor is hallani véltem a Sátán gúnyos nevetését, de akkor Jézus megmentett, és nem álltam szóba vele. Idő múltával az Oltáriszentségben: megjelent a kisfiam, amint az Úr Jézus a vállát fogja. Marci hozzám szólva mondta: „Jól látod, Apu!” Megnyugodva vallom: az Istent szeretőknek minden a javára válik. Ezért hoztam el ezt a képet is, amelyet a kisfiunk kereszta pja készített. Sokat gondolok a történetekre, hiszem azt, hogy oka van annak, hogy Isten megengedi a tragédiákat az életünkben. Van, amikor beavatkozik csoda formájában, van, amikor nem. Ez a misztérium. Nem mindig értjük meg: mi, miért történik? Megtudjuk, amikor átlépünk az Örökkévalóságba.”

Korunk sokat vitatott témájára: az abortuszra is kitért Csókay doktor: „A tudomány – a teológiától, a filozófiától függetlenül – bebizonyította a '60-as évek elején, a DNS felfedezésével, hogy az emberi élet kezdete az a pillanat, amikor a petesejt és a hímivarsejt egyesül. Az akkor létrejött DNS van bennünk halálunkig. A tudomány mégsem hirdeti, hogy az abortusz gyilkosság! Naponta 4000 abortuszt végeznek Európában, 120 ezret a világon. A Covid-áldozatok száma a világban összesen most érte el az egy hónapban elvégzett abortuszok számát. Tehát van miért harcolnunk, de ezt a harcot csak Jézus Krisztussal tudjuk megvívni. Tudnunk kell: ha erről színt vallunk, kinevetnek, vagy gyűlölnék minket. De nem kell félnünk, Jézus velünk van. Hitünk erősítésére hoztam ezeket a kis ajándékcsomagokat, amelyekbe a napi fohász mellé az anyaméhben formálódó gyermekszobrocskát és egy méces tettem. A lángja mellett

imádkozzunk minden megfogant gyermekért! Hiszen mindent az imádságban kapunk meg. Az imádság megtisztít, értelmet ad életünknek. Imádságban találnak meg bennünket a kreatív, a tudományos és nem tudományos ötletek. Imádsággal üzzük el a félelmeinket, vívjuk meg a harcunkat a Sátánnal. Imádsággal bocsátunk meg a ellenünk vétkezőknek.” Dr. Csókay András két idézettel fejezte be nagy érdeklődést kiváltott előadását.

„Minden lélek Isten új teremtménye, melyet az emberi magzatba implantál. A materializmus, mely az egész szellemi világ létezését az idegsejt-tevékenységek modelljével akarja magyarázni, hihetetlenül leértékeli az emberi lét titkát. Az a nézet, amely szerint a gondolkodás fizikai folyamatok eredménye egyszerűen babona, amelyhez a dogmatikus materialisták ragaszkodnak. Abban reménykedünk, hogy a megszabadult lélek új jövőt talál, összhangban a hagyományos keresztény tanítással.” (Evolution of the Brain 242. o.

„Akármennyire komplex terméke is az agy az evolúciónak, nem gondolom, hogy képes kitermelni egy olyan nem anyagi entitást – nevezzük elmének, éntudatnak, szabad akaratnak, léleknek, de leginkább ezek együttesének-, amely irányítóként hat vissza az őt létrehozó idegsejtek hálózatára. Az ateisták hite még nagyobb, mint az enyém, mert ők el tudják hinni, hogy az öntudatára ébredt emberi agy, önmagától keletkezett anyagi világ fejlődésének terméke lenne. Én inkább abban hiszek, hogy volt egy teremtő lélek, akinek valamiért eszébe jutott, hogy az anyagi világra szükség van. Ahogy a Biblia írja, kezdetben volt az Ige. A teremtő szándék. Inkább abban látom a különlegességet, ha egy tudós ateista. Olyan hiedelemrendszerben kell élnie, aminek én nem látom értelmét. A legnagyobb rejtély a gondolkodó ember, szabad akaratú rendelkező ember keletkezésének küldetése és sorsa. Erre a természettudomány soha nem fog választ adni.” (Dr. Freund Tamás, agykutató, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke)

Dr. Csókay András

Csókay idegsebészszel Ballagh Rózsa, Nagy Margit húga és e sorok írója

MARADÉK

Vendégek Maradékon hosszú idő után

Írta:
Kovács Csaba,
teológus

Július 9-től 11-ig falunkban és a Maradéki Református Egyházközségben vendégül láttuk a Regnum Marianum Katolikus Közösségi Egyesület Pitpit csapatát. Ezen esemény Schön Bálint jóvoltából valósult meg, aki életre szóló emlékeket és élményeket szerzett a Maradékon és környékén töltött Petőfi Sándor Ösztöndíjprogramos ideje alatt két évvel ezelőtt és visszavágyódott köreinkbe, valamint részesíteni szeretne volna vendégeinket az általa tapasztalt szívélyes maradéki vendégszeretben. A csapat tizenkettő fiatalból, három vezetőből és egy kísérőből állt. Elmondása szerint a gimnáziumi éveikben lévő fiatalok többsége már kilenc éve a csapat tagja és bár vezetőik időről időre váltakoznak, a heti találkozások és közös imádkozások révén jól összekovácsolódtak.

Egy hétig tartó táboruk végén érkeztek hozzánk, kenükön levezve a Tiszán. A parókia feletti vendégszobákban szálltak meg, valamint egy éjszakát sátorozva töltöttek a Egyházközség tanyáján.

Nagy örömünkre szolgált jelenlétük, mivel nemcsak velük erősítette meg a kapcsolatunkat, hanem a Gyülekezet és a Petőfi Sándor M. E, valamint a faluban élő katolikus és református hívők között is hidat formáltak. Mindez az aktív programunk által valósult meg, mivel közös étkezést szerveztek a falusiakkal, közös játszást az itteni gyermekekkel, és rendhagyó módon magyar misén vehettünk részt, majd jelenlétükkel és lendületes ifjúsági énekekkel szolgáltak a vasárnapi református istentiszteleten. Szép volt látni, hogy egyformán élt vendégeinkben a szórakozási lendület és a lelki épülés iránti vágy is. Ezáltal összegyűltünk az élő zene köré és az élő Ige köré is. A helybeliekkel felidéztek a régi nótákat, a cikk írójával pedig az ifjúságot foglalkoztató lelki és teológiai kérdéseket dolgoztak fel.

Reményteli érzésekkel lát el bennünket az, hogy a Pitpitek véget vetettek a Covid-19 által okozott elszigeteltségünknek és hosszú idő után, ismét gyakorolhattuk a vendégszeretetet

GONDOLATÉBRESZTŐ

István király ünnepén

Dr. Szabó Katalin
főmuzeológus

Semmelweis Orvostörténeti Múzeum

„Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak felséges dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket.” 1Pt 2,9

A református egyházban augusztus 20-án hálaadó istentisztelet keretében ülik meg az új kenyér ünnepét, hálát adván az aratásért, a betevő kenyérért, az isteni gondviselésért. Nem valami ősrégi ünnepről beszélünk, csupán a 19. század folyamán jelent meg a református hagyományban úgy, hogy számos más ünnepi alkalom is kapcsolódik hozzá. Augusztus 20-a a magyar államalapítás és egyben államalapító Szent István király ünnepe is. Ez utóbbi „ünneptartalom” egy fontos kérdést is megfogalmaz: ünnepelheti-e, és ha igen, hogyan a református egyház egy szentnek tartott király ünnepét?

Akárhogyan is, de az államalapítás és István király személye a magyarság szellemi egységének egyik sarokpontja. Nyilván nem véletlen alakult úgy, hogy az új kenyér ünnepét e jeles napra tette a református egyház. Amikor 1920 tragikus trianoni eseménye után a magyarság különböző vezető személyiségei kutatni kezdték a magyar szellemi egység új lehetőségeit, a katolikus és a református egyház vezetői is sok energiát fektettek abba, hogy a nemzet mesterséges feldarabolását hogyan tudnák szellemi egységgé kovácsolni. Kitűnő vitamunkák születtek és az egység keresésének egyik állomása volt az is, amikor a református egyház zsinata 1937-ben az alkalmi istentiszteletek sorát, a rendtartás 13. §-ban, a magyar történelmi események időpontjaival bővítette. Az egyetemes konvent ez alkalomból kiadott egy füzetet, mely mintákat tartalmazott pl. István király ünnepének istentiszteleti megtartására is. Az egyetemes konvent Dr. Ravasz László püspököt kérte fel arra, hogy ezeket a minta istentiszteleteket megírja.

E két megírt istentiszteletben Ravasz arra kereste a válasz, mi az, ami István király munkájában a református közösséget megszólítja? Mi az, ami példaként állhat minden magyar ember előtt, függetlenül vallási meggyőződésétől? Ezekre

a kérdésekre válaszolva láthatjuk meg, hogy István király személye a magyar szellemi egység legstabilabb, legmélyebben beágyazott alapja, aminek mi, reformátusok is részesei vagyunk.

Ravasz szerint István király egy olyan államot és olyan egyházi szervezetet hozott létre a Kárpát-medencében, mely a magyarok önazonosságán nyugodott, ugyanakkor bizonyos értelemben független volt a központi egyházi hatalomtól. István igazi, gyakorlatias ember volt, tettein, gondolatain pedig folyamatosan érezhető Isten keze munkája, apostol és próféta ő a magyarok között, munkáján Isten áldását nem más bizonyítja mint 1100 éves államiságunk itt a Kárpát-medence közepén.

István király örökségét mindannyian magunkban hordozzuk egyenként és közösségként egyaránt. De hogyan lehetünk méltóak erre az örökségre? Hogyan őrizhetjük meg és adhatjuk tovább ezt az örökséget? Ravasz szerint csak úgy, hogy megtartjuk István király örök tanítását, azaz „minél magyarabb és minél krisztusibb” életet élünk. Más szóval, „a magyarnak szent nemzeté kell válnia”. Hogy ez hogyan lehetséges? Ravasz erre is megadja a választ: „Szentté nem szertartás vagy cselekmény tesz, hanem az élet átalakulása. Szent az, ami elszakad a romlott világtól s teljesen az Isten szolgálatára áldozza magát. Szent az, aki vagy ami az élő Istennel rendeltetésszerű közösségben él.” István király élete példa előttünk erre az átalakulásra, az Isten szolgálatára szentelt életnek egy követhető és követendő mintája.

Református Élet

Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház

Főszerkesztő: Halász Béla lelkipásztor – püspök, Hertelendyfalva

Trg Vojvodjanske Brigade 2., 26000 Pancsova-Vojlovica

Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér

e-mail: reformatusélet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508

Lektor: Sándor Panna

Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila

Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.

Lapzárta minden hónap 15-én.

Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.

Nyomtatva: Forum-Újvidék

Megjelenik 820 példányban

